

til Ginder for at gaa ind paa, at den Anvendelse, som jeg havde paataent af Kirken paa Frederiksberg Slot til Bibliothek, kan betragtes som midlertidig. — Med Hensyn til § 25 tror jeg dog at burde fremsætte et Par Realitetsbemærkninger ligeoverfor den ærede Ordførers Udtalelser. Han mente nemlig, at da der under Konto L. a. blev bevilget et Beløb, for hvilket man aarlig kunde anskaffe 1000 nye Geværer, turde man vente, at Beholdningen vilde stige tilstrækkelig derved. Jeg tror derimod at maatte gjøre opmærksom paa, at der paa Konto L. a. ganske vist tilfugtes bevilget Midler til Anskaffelsen af 1,000 Geværer, men det er kun et saadant Antal Geværer, som svarer til det, som maa antages at være den aarlige Afgang af Beholdningen. Nu er det ganske vist, at naar vi pludselig anskaffe et betydeligt Antal Geværer, gaar der naturligvis ikke pløieligelig 1,000 Geværer i Stykker i det første Aar, men senere bliver Afgangen saa meget større, og man er da nødsaget til i Begyndelsen at samle Noget op for at dække den senere Afgang; men selv om det ikke er Tilfældet, at der kan forventes en større Afgang paa et senere Tidspunkt, tør man ikke gjøre for stor Regning paa, hvad der kan vindes i saa Henseende i Fremtiden. Man maa først se de virkelige Forhold. Naar man ser hen til, hvad der er fabrikeret i de senere Aar, vil man se, at det først er i Finantsaaret 1873, at der for Konto L. a. har været anskaffet Geværer. I de foregaaende Aar have Pengene været anvendte dels til Afviklingen med Kronborg Gevær-fabrik, dels til at sætte Fabrikationen i Gang i Fabriken bagved Pøshuset og til at indkjøbe Naamateriale, som det nærmere er angivet i selve Finantslovsforlaget. I Finantsaaret 1872 bleve Pengene kun anvendte til at færdiggjøre det Materiel, som man modtog fra Kronborg, da Forholdet blev afviklet, og hvad der forarbejdedes, var derfor ikke Rifler, men Karabiner, til hvilke Elementerne vare tilvirkede paa Kronborg. Det er altsaa første Gang nu, der paa Konto L. a. anvendes Penge til Anskaffelse af Rifler, og vil man se, hvorledes Forholdet er, viser det sig, at vi have en Beholdning af Remingtongeværer paa noget over 41,000 Stykker, imellem 41,000 og 41,500 Stykker. Deraf ere de 40,000 de, der bleve bevilgede ved ekstraordinær Lov; det ene Tusinde er dem, der bevilgedes ekstraordinært paa § 25 ifjor paa lignende Maade, som det foreslaas i Aar. Resten, nogle Hundrede, er altsaa det Hele man har kunnet oparbejde i de forløbne Aar. Med Hensyn til de omdannede Laprifler, som ere blevene omtalte, har det jo i sin Tid været anerkjendt, at det er et godt og brugbart Vaaben; men det er ligesaa vist, at Remingtonriflen er et meget bedre Vaaben. Der er ingen Tvivl om, at de 20,000 Laprifler kunne anvendes, og det er ogsaa paataent, at anvende dem ved de Afdelinger, der ikke ligefrem høre til den

aktive Søer; men er det et Vaaben, hvormed der kan skydes, og hvormed der kan skydes godt, saa er det ogsaa et tungt Vaaben, ligesom ogsaa dets Ammunition er tung. Det er derfor en alvorlig Gene for en Mand at skulle bære dette Vaaben, naar der er nogen Udfigt for ham til at faae et Remingtongevær. Jeg vilde overordentlig beklage, om det Tilfælde skulde indtræde, at man blev nødsaget til indenfor den aktive Arme at lade nogle Batailloner have Remingtongeværer og andre Laprifler, ikke, som sagt, fordi de ikke kunne skyde med Laprifler, men fordi dette Vaaben vil være besværligt for Mandskabet, og fordi de paagjældende Afdelinger ville betragte sig som betydelig værre og uheldigere stillede end deres Kammerater. At noget Saadant kan ske, og at en stor Afgang af Vaaben kan finde Sted under en Krig, tror jeg at kunne vise, naar man blot vil se hen til det Tal af Geværer, der bleve udleverede i sidste Krig; hvis jeg ikke tager Feil, var det 74 à 75,000 Geværer, der bleve udleverede i sidste Krig, saa at man vil se, at naar man har 40,000 Remingtongeværer og 20,000 Laprifler, er Forsyningen virkelig ikke mere end den aller nødvendige. Den ærede Ordfører oplyste, at Udvalgets Bemærkninger om Gatlingkanonen navnlig sigtede til Gatlingkanonen med større Bøh. Jeg skal i den Anledning supplere de Bemærkninger, jeg før gjorde angaaende Orgelstykstet, dermed, at netop Gatlingkanonen, som den nu er, har den Ulempe, at den kun kan anvende en Slags Ammunition; Mitrailleurusen har den Fordel, at den kan anvende forskellige Slags Ammunition, men paa den anden Side har den den væsentlige Ulempe, at Salven bevirker en saa stærk Røkule, at det ikke er muligt at bevare Siget uden at rette Kanonen, hvorfor man ved en Kamp i Mørke eller i Laage ikke har den Nytte af den som af Gatlingkanonen. Hvad Krigsministeriet holder paa, er ikke, at Orgelstykstet netop skal anvende Infanteriammunition, men det holder paa, at det Orgelstykstet, vi skulle antage, skal kunne anvende Infanteriammunition. Hvis det tillige kan anvende anden Ammunition, stærkere Patroner, samme Kaliber, men med større Projektiler og større Krudtladning, er dette naturligvis en Fordel, og naar jeg har antydnet nye Forslag, der i den senere Tid ere komne frem om Orgelstykstet, er det netop Forslag, som ville foranledige, at man i en og samme Piece Orgelstykstet kan forene den Fordel, som Gatlingkanonen har, med den, som Mitrailleurusen besidder. Det har glædet mig at høre Udvalgets ærede Medlemmers og tilbøls ogsaa den ærede Ordførers Opfattelse af mine Udtalelser med Hensyn til Kanonerne, og de have trostet mig noget; jeg skal kun lige overfor den ærede Ordfører udtale, at det ikke alene er, fordi der er Plads til dem derude og Brug for dem, at jeg beder det høie Thing om at give mig en Bevilling til de 10 Kanoner, men det er,